

σπιντάρω

σπιντάρω, ρ. [*<*αγγλ. speed (= ταχύτητα) + κατάλ. -άρω], (στη νεοαργκό) βρίσκομαι σε κατάσταση υπερκινητικότητας, κινούμαι με μεγάλη ταχύτητα: «όταν σπιντάρει στη δουλειά του, δεν πιάνεται με τίποτα || δεν πρέπει να σπιντάρεις με τ' αυτοκίνητό σου, όταν περνάς από κατοικημένες περιοχές».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας